

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XXII; številka 518 datum 9 12 2018

Advent ... V adventu se nehote vprašamo: **ali sem naredil že kaj dobrega, sem že koga razveselil, sem se že izkazal kot dober človek?** Takšna misel je zelo plemenita in prav je, da nas večkrat obdaja. V svetopisemski govorici je enaka misel povedana na drugačen način: **»Ogrni se s plaščem božje pravičnosti, posádi si na glavo krono večne časti! Zakaj Bog hoče pokazati tvoj sijaj vsej zemlji pod nebom«**, kakor nam to pove prerok Baruh za drugo adventno nedeljo.

Lepim besedam naj bi sledila tudi dobra dejanja. Vendar to ne steče kar samo po sebi; potrebna je **volja in pogum**. Takšno voljo nam odraža imeniten dogodek v dneh pred sv. Miklavžem, ko je neka mama hotela praznično obleči svoje štiri otroke za praznike. Kar v trgovino jih je peljala in vsi štirje otroci so si naredili praznična oblačila. Kot iz škatlíce so bili in kar samo se jim je smejalo, bili so z ustnicami do ušes. Stare oblek'ce so spravili v škatle in jih nesli domov. Bili so ponosni in lepi. Ko pa stopijo iz trgovine, zagledajo zunaj dečka, ki je igral na harmoniko, da bi si z darovi kaj zaslužil. Revno je bil oblečen. Ko pa je videl to družinico in svoje vrstnike tako lepo oblečene, mu je harmonika obstala in umolknila. Ljudje so se ozrli. Deček s harmoniko pa je nepremično zrl svoje štiri vrstnike, ki so prišli mimo. Mama je to videla, prijela dečka za roko in ga skupaj s svojimi znova peljala v trgovino. Prav tja, kjer je bila prej. Rekla mu je: **»Fantek, tako lepo igraš, izberi si še ti eno lepo obleko!«** Ni še videl raja, vendar je sedaj bil prepričan, da je v nebesih. Nič ni izbiral, kajti oko mu je obstalo na najlepšem. Oblekel se je in v ogledalu se je komaj prepoznal. Ko je počasi prihajal k sebi, je pa dobrotljivo gospo le moral vprašati, kdo je, ko je tako dobra. In je dejal: **»Gospa, ste vi Bog?«**. Gospa je obstala ob takem vprašanju in nato odgovorila: **»Ne, bog pa res nisem, ampak poznam ga pa!«**. In dečku so se zasvetile oči, ko je dejal: **»Sem kar vedel, da morate biti z njim v žlahti!«**.

Komentarji so odveč. Spomnite se dogodka, ko ste sami doživeli tak dan ... takšno iskro v očeh ... ko ste naredili nekaj plemenitega ... ali pa bili plemenito obdarovani ... Lahko je bila le skromna pozornost v besedi ... lahko tudi dejanje v katerega niste

vračunali vnaprejšnje hvaležnosti ali koristi. V takih trenutkih vam je vaš Angel varuh na tiho prišepnil: **»Nisi Bog, ampak v žlahti pa si z njim!«**

Skozi adventni čas postaja ta »božja žlahta« vse bolj jasna, vse bolj določena. **Advent nam bo pripeljal pred oči našega dokončnega sorodnika, v osebi Jezusa Kristusa, ki je hotel postati naš brat. Z dobroto pridobljeno sorodstvo z Njim, bo v teh adventnih dneh postalo pravo božje bratstvo.**

Pon., 10. 12. Judita	Ob 17. uri za + Stanislava Strameca
Tor., 11. 12. Damaz I.	Ob 17. uri za + Antonijo in Alojza Strunčnika
Sre., 12. 12. Devica Marija iz Guadalupe	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet., 13. 12. Lucija	Ob 17. uri za vse + Pisnikove in Oblakove
Pet., 14. 12. Janez od Križa	Ob 17. uri za + Marjeto Ogrin
Sob., 15. 12. Marija de Rosa	Ob 15. uri pri Mariji za + Marijo in Nikolaja Urha ter sor. <u>Od 16.15 spoved za veroučence (zamudnike)</u> Ob 17. uri za + Marijo in Franca Iršiča
Ned., 16. 12. 3. ADVETNA NEDELJA Začetek božične devetdnevnice	Ob 8. uri za + Franca Urnauta <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Dušana Kovača, obl.</i> Ob 11.30 za + Marjana Pavliča, Alojza Ovčarja, starše Kompoš in 2 brata ter Štefana Kompoša
Od 17. – 21. 12. 2018	<i>V teh dneh želim »z zakramenti« obiskati na domu ostarele, bolnike in invalide. Prijavite jih in jim omogočite prejem zakramentov!</i>
Pon., 17. 12. Lazar iz Betanije	Ob 17. uri za + Janeza Kramljaka
Tor., 18. 12. Gacijan	Ob 17. uri za + Zvonka in Antona Plemena
Sre., 19. 12. Urban III.	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet., 20. 12. Evgen	Ob 17. uri za + Antona Kolmana ter Jelko in Miroslava Kolmana

Pet., 21. 12. Peter Kanizij	Ob 17. uri za + Gabrielo Verhovnik
Sob., 22. 12. Kvartna sobota	Ob 15. uri v Josipdolu za + Zvonka Pokorny ter Marijo in Rudolfa Hüttla Ob 17. uri za + Ivana Pogača – <u>daritev, sv. mašo</u> oblikujejo veroučenci 3. razreda
Ned., 23. 12. 4. ADVENTNA NEDELJA	Ob 8. uri za + Stanislava Reka Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Čavkove starše: Elizabeto in Mihaela Kanopa Ob 11.30 za + Štefanijo Stramec

Oznanila ...

- ✚ V soboto, **15. 12. 2018 od 9. – 18. ure**, bo v Radljah ob Dravi, v župnijski cerkvi sv. Mihaela, **priložnost za adventno spoved!** Vabljeni!
- ✚ »Bliža se čas Božičnih praznikov in Novega leta, zato Vas vabimo na **BOŽIČNO NOVOLETNO PRIREDITEV** v Podružnično šolo Lehen v petek, **21. decembra 2018, s pričetkom ob 17. uri**. Uživali bomo ob prelepih pesmih MoPZ KUD Lehen z gosti in našimi najmlajšimi. Vljudno vabljeni!«
KUD Lehen na Pohorju
- ✚ V soboto, **22. 12. 2018 ob 17.00**, bomo prejeli od koroških skavtov **Luč miru iz Betlehema**. Letošnja poslanica se glasi:

»Plamen je v mojih rokah. Gori in me greje. Prepričala me je njegova toplota in privabila njegova svetloba. Zdaj imam priložnost, da ga širim naprej – poiščem bližnjega, začutim njegovo stisko, se darujem zanj in mu pomagam. Toda kako? Ko sprejem mir v svoje srce, sem podoben sveči, ki je sprejela plamen. Da ohrani plamen, mora sveča goreti. Prav tako moram jaz, da ohranim mir, darovati samega sebe. Vendar sveča z gorenjem izginja, človek pa nikoli ne izgine, če gori iz ljubezni. Vem, da nas je več, ki gorimo. Skupaj lahko ustvarimo mogočen ogenj, ki ga ne bo pogasil noben nemir.

Delimo plamen – zanetimo mir!«

- ✚ V nedeljo, **23. 12. 2018 ob 18. uri** vabljeni v telovadnico OŠ Ribnica na Pohorju na ogled predstave BOŽIČNA ZGODBA. Organizator: KUD Stane Sever in OŠ Ribnica na Pohorju.
- ✚ Dragi bodoči mladoporočenci! **Priprava na prejem zakramenta sv. zakona** bo na dekanijski ravni potekala od **23. – 24. 2. 2019**, v župnišču na Muti (od 17.00 do 20.00). Vabljeni!

p. Peter pripoveduje: » ... spomnil sem se zanimivega dogodka z neke župnije. In to iz tistih časov, ko so župniki še pridigali na kanclu. Smo se razumeli? Kancel je namreč prižnica, res čisto nemška beseda, pa vendar. Se sedaj razumemo? To je namreč v cerkvi tisti prostor, ki je navadno malo višji in ima celo streho, pa čeprav zanjo pravijo, da je nepotrebna. Kot streha res ne, kot akustični pripomoček pa zelo. Župnik stopa na kancel in mimogrede opazi, da je pod korom za stebrom njegov faran Ernest, ki mu je povzročal bele lase. Imenoval ga je liberalec, bogotajec, freigeist ..., nikdar pa ne nevernik. Tega mu ni nikdar dejal. Dostikrat sta se sporekla, tudi zato, ker ga je bil faran Ernest prepričeval, da vsako nedeljo že ne bo hodil v cerkev. In glej, sedaj ga župnik vidi stati pod korom. Še natančneje pogleda in vidi, da za stebrom drži odprt časopis. »A tako je to!«, si je mislil župnik, »to bo sedaj delal med mojo pridigo«. In je začel pridigati in v govoru močno poudaril dolžnosti pravega vernika in dobrega farana. Na koncu mu pa le misel ne da miru: 'Kaj pa, če je farana Ernesta kaj posebnega pripeljalo v cerkev?' Sv. mašo je končal in v zakristiji ga je mežnar, sicer je lahko to tudi cerkovnik, presenetil z novico: »Ste videli? Po dolgih letih je Ernest prišel k maši, pa čisto običajna nedelja je!« In res, kmalu za tem je bil faran Ernest s časopisom v roki pri župniku in mu je začel razlagati: »Si videl župnik! Ta otrok me je vrgel s tira! Ta moj otrok!« »Časopis brati v cerkvi ni spodobno!«, mu je župnik porinil v odgovor. »Samo poglej mojega vnuka, tegale, kaj mi je naredil. Življenje mi je obrnil!« In končno je toliko zaustavil svojo ognjevito pripoved, da se ga je dalo vsaj razumeti, kaj hoče. Petletne otroke so novinarji spraševali, kaj bodo napisali Božičku, kakšne so njihove želje. In prav ta Ernestov otrok, pravzaprav njegov vnuk je dejal: »Rad bi imel drugega dedka, ki me bo peljal v cerkev in bo z menoj molil. Tega dedka mi zamenjaj za novega, dragi Božiček!« In seveda, ta prošnja in otrokova slika, vse je bilo na veliko priobčeno v dnevnem časopisu, z imenom in priimkom. Župnik je takoj tudi ugotovil: »Saj vnuka sploh nimate s seboj! Kako vas je potem vrgel s tira?«. »Seveda ga nimam s seboj, danes sem prišel malo na probo, ker kakor veste, me že dolgo ni bilo v tej hiši. Ne smem se blamirati pred otrokom, moram se znova živeti v cerkev, da mi ne bo tuja, ko ga bom pripeljal sem!« In župnik mu je pritrtil: »Res je, otroci nam prevetrijó misli in stališča. Ne bi verjel, če ne bi videl!«

Dragi babice in dedki, kako srečni so lahko vaši vnuki, da vas imajo, da jim lahko natočíte modrosti življenja iz svojih bogatih izkušenj. Res pa je, da nam otroci prevetrijó misli in stališča ... je dejal župnik. Ne bi verjel, če ne bi videl!«